

SKGZ

OMBUDSMAN EN GESCHILLENCOMMISSIE ZORGVERZEKERINGEN

ANONIEM BINDEND ADVIES

Partijen : De heer A te B, als wettelijk vertegenwoordiger van de minderjarige C, tegen IZZ
Zorgverzekeraar N.V. te Arnhem
Zaak : Geneeskundige zorg, dyslexie onderzoek
Zaaknummer : 201500176
Zittingsdatum : 19 augustus 2015

Geschillencommissie Zorgverzekeringen (prof. mr. A.I.M. van Mierlo, mr. drs. P.J.J. Vonk en mr. drs. J.A.M. Strens-Meulemeester)

(Voorwaarden zorgverzekering 2014, artt. 10 en 11 Zvw, 2.1 en 2.5a Bzv)

1. Partijen

De heer A te B, hierna te noemen: verzoeker, als wettelijk vertegenwoordiger van de minderjarige C, hierna te noemen: verzekerde,

tegen

IZZ Zorgverzekeraar N.V. te Arnhem, hierna te noemen: de zorgverzekeraar.

2. De verzekeringssituatie

2.1. Ten tijde van de onderhavige kwestie was verzekerde bij de zorgverzekeraar verzekerd tegen ziektekosten op basis van de IZZ Basisverzekering, variant Natura (hierna: de zorgverzekering), een verzekering als bedoeld in artikel 1, onderdeel d, Zorgverzekeringswet (verder: Zvw). Dit is tevens een schadeverzekeringsovereenkomst als bedoeld in artikel 7:925 jo. artikel 7:944 van het Burgerlijk Wetboek (verder: BW).

3. De bestreden beslissing en het verloop van het geding

3.1. Verzoeker heeft bij de zorgverzekeraar aanspraak gemaakt op vergoeding van de kosten van een onderzoek naar dyslexie ten behoeve van verzekerde (verder: de aanspraak). Bij brief van 31 maart 2014 heeft de zorgverzekeraar aan verzoeker medegedeeld dat de aanspraak is afgewezen.

3.2. Verzoeker heeft aan de zorgverzekeraar om heroverweging van voormelde beslissing gevraagd. Op 11 juni 2014 heeft de zorgverzekeraar aan verzoeker telefonisch medegedeeld zijn beslissing te handhaven.

3.3. De Ombudsman Zorgverzekeringen heeft nadien bemiddeld. Dit heeft niet geleid tot een ander standpunt van de zorgverzekeraar.

3.4. Bij e-mailbericht van 15 maart 2015 heeft verzoeker de Geschillencommissie Zorgverzekeringen (hierna: de commissie) verzocht te bepalen dat de zorgverzekeraar gehouden is de aanspraak alsnog in te willigen, ten laste van de zorgverzekering (hierna: het verzoek).

3.5. Na daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld, is door verzoeker het verschuldigde entreegeld van € 37,- voldaan, waarna de commissie de zorgverzekeraar de mogelijkheid heeft geboden op de stellingen van verzoeker te reageren. Bij dit verzoek waren afschriften van de door verzoeker aan de commissie overgelegde stukken gevoegd.

3.6. De zorgverzekeraar heeft de commissie bij brief van 4 juni 2015 zijn standpunt kenbaar gemaakt. Een afschrift hiervan is op 18 juni 2015 aan verzoeker gezonden.

- 3.7. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld zich te doen horen. Verzoeker heeft op 26 juni 2015 schriftelijk medegedeeld niet te willen worden gehoord. De zorgverzekeraar heeft op 9 juli 2015 schriftelijk medegedeeld evenmin te willen worden gehoord.
- 3.8. Bij brief van 18 juni 2015 heeft de commissie het Zorginstituut Nederland (hierna: het Zorginstituut) verzocht om advies, als bedoeld in artikel 114, lid 3, Zvw. Bij brief van 6 juli 2015 heeft het Zorginstituut (zaaknummer 2015073849) de commissie geadviseerd het verzoek, voor zover dat ziet op de zorgverzekering, af te wijzen op de grond dat de begeleiding van kinderen met dyslexie primair een taak is voor het onderwijs. Pas als sprake is van (een vermoeden van) ernstige dyslexie, waardoor de door het onderwijs ingezette gerichte extra begeleiding geen of onvoldoende verbetering oplevert, kan onder voorwaarden een indicatie bestaan voor diagnostiek en behandeling vanuit de gezondheidszorg c.q. voor vergoeding ten laste van de zorgverzekering. Voordat het kind door de school wordt doorverwezen, dient de school de nodige inspanningen te hebben geleverd, die zijn vastgelegd in een leerlingdossier. Uit de voorliggende informatie is op te maken dat een dergelijk leerlingdossier met onderbouwing voor (een vermoeden van) ernstige dyslexie ontbreekt. Bovendien kan uit de voorliggende gegevens, gezien de door verzekerde behaalde scores, niet opgemaakt worden dat sprake is van didactische resistentie. Een afschrift van het advies van het Zorginstituut is op 13 juli 2015 aan partijen gezonden. Zij zijn hierbij in de gelegenheid gesteld binnen zeven dagen op dit advies te reageren. Partijen hebben geen gebruik gemaakt van de geboden gelegenheid.
4. Het standpunt en de conclusie van verzoeker
- 4.1. Verzekerde heeft problemen met lezen en spellen. Sinds 2009 krijgt zij hiervoor intensieve ondersteuning van onder meer de schoollogopediste en haar ouders. Dankzij de motivatie van verzekerde en de ondersteuning die zij krijgt, is verzekerde vooruitgegaan. In 2013 heeft de lerares van verzekerde verklaard dat verzekerde, gezien de regels, niet in aanmerking komt voor een dyslexieonderzoek. Om hiervoor in aanmerking te komen, had verzekerde drie opeenvolgende toetsen op niveau V moeten maken. Verzekerde heeft dit niveau twee keer behaald, maar bij de laatste toets heeft zij niveau IV gehaald, hetgeen net wat beter is. De score IV van juni 2013 is net over de scheidslijn met niveau V. Dit kan dus een fout zijn of 30 seconden verschil met niveau V.
- 4.2. Gelet op voornoemde constatering van de lerares heeft verzoeker besloten om toch een onderzoek naar dyslexie te laten verrichten door een ter zake deskundige. Uit het onderzoek is gebleken dat verzekerde ernstige dyslexie heeft. Gezien deze diagnose, en de langdurige, intensieve begeleiding op school, door de logopediste en door de ouders vindt verzoeker dat de zorgverzekeraar ten onrechte de vergoeding van de onderhavige kosten heeft afgewezen.
- 4.3. Verzoeker vindt het opmerkelijk dat in de onderhavige situatie de vergoeding van het dyslexieonderzoek wordt afgewezen, terwijl in de polisvoorwaarden staat vermeld dat als een dyslexieonderzoek heeft plaatsgevonden, en hieruit blijkt dat geen sprake is van ernstige dyslexie, de kosten van de diagnostiek wél worden vergoed. Dit impliceert dat als doorverwijzing heeft plaatsgevonden - op naar achteraf blijkt onjuiste gronden - de kosten van de diagnostiek worden vergoed. "In redelijkheid en billijkheid" kan worden gesteld, dat gelet op het feit dat bij verzekerde ernstige dyslexie is vastgesteld, verzekerde in het voortraject ten onrechte niet is doorverwezen door de school.
- 4.4. Verzoeker komt tot de conclusie dat het verzoek dient te worden toegewezen.
5. Het standpunt en de conclusie van de zorgverzekeraar
- 5.1. Op grond van artikel 21 van de zorgverzekering bestaat aanspraak op dyslexiezorg. Om in aanmerking te komen voor dyslexiezorg moet een duidelijke verwijfsbrief worden overgelegd van een leerkracht, remedial teacher, logopedist of andere leesspecialist die is verbonden aan de school van

verzekerde. Voorts moet een onderwijskundig rapport van de school worden aangeleverd, waarin staat dat verzekerde drie tot zes maanden "schoolse hulp" heeft gehad ter zake van dyslexie. Uit het door verzoeker toegestuurde onderzoeksrapport blijkt dat de school wel dacht aan dyslexie, maar dat de scores van verzekerde te hoog waren. Er is evenwel geen sprake van een verwijzing voor een dyslexieonderzoek. Aangezien verzoeker geen verwijsbrief voor het onderhavige onderzoek heeft overgelegd, heeft verzekerde geen aanspraak op dit onderzoek.

5.2. De zorgverzekeraar heeft contact opgenomen met de orthopedagoog/gz-psycholoog die het dyslexieonderzoek heeft uitgevoerd. Zij heeft medegedeeld dat zij verzoeker erop heeft gewezen dat verzekerde niet in aanmerking komt voor vergoeding van dyslexiezorg. Zij heeft verzoeker wel verteld dat sommige verzekeraars de diagnostiek bij niet-gecontracteerde psychologen vergoeden.

5.3. De zorgverzekeraar komt tot de conclusie dat het verzoek dient te worden afgewezen.

6. De bevoegdheid van de commissie

6.1. Gelet op artikel 10 van de zorgverzekering is de commissie bevoegd van het geschil kennis te nemen en daarover bindend advies uit te brengen.

7. Het geschil

7.1. In geschil is of de zorgverzekeraar gehouden is de kosten van het dyslexieonderzoek te vergoeden ten laste van de zorgverzekering.

8. Toepasselijke verzekeringsvoorwaarden en regelgeving

8.1. Voor de beoordeling van dit geschil zijn de volgende verzekeringsvoorwaarden en regelgeving relevant.

8.2. De zorgverzekering betreft een naturapolis, zodat de verzekerde in beginsel is aangewezen op gecontracteerde zorg van door de zorgverzekeraar gecontracteerde zorgaanbieders. De aanspraak op zorg of diensten is geregeld in de artikelen 11 e.v. van de zorgverzekering.

8.3. Artikel 21 van de zorgverzekering bepaalt wanneer en onder welke voorwaarden aanspraak op dyslexiezorg bestaat en luidt, voor zover hier van belang:

"Omschrijving

Het recht op dyslexiezorg in verband met ernstige dyslexie bestaat alleen voor kinderen van 7 jaar of ouder die basis onderwijs volgen. Onder deze zorg wordt verstaan het diagnosticeren en behandelen van deze kinderen met ernstige dyslexie volgens het Protocol Dyslexie Diagnostiek en Behandeling. Dit protocol is een leidraad voor het diagnosticeren, indiceren en behandelen van cliënten met ernstige dyslexie met als doel het beschrijven van de optimale zorg voor cliënten met ernstige dyslexie, gebaseerd op de huidige wetenschappelijke, beroepsinhoudelijke en maatschappelijke inzichten.

(...)

Verwijsbrief

Leerkracht, remedial teacher, logopedist of andere lees specialist verbonden aan de basisschool van het kind, met daarbij een onderwijskundig rapport waarin staat dat het kind 3 tot 6 maanden schoolse hulp heeft gehad voor dyslexie. Bij dit rapport moet ook een toelichting worden opgenomen waarin aangegeven wordt dat op basis van het Protocol Leesproblemen en Dyslexie is vastgesteld dat verdere diagnostiek noodzakelijk is.

Het Protocol Leesproblemen en Dyslexie is een handreiking voor leerkrachten, remedial teachers, logopedisten en andere leesspecialisten van de groepen 1 tot en met 4. Doel van dit protocol is een zo goed mogelijke begeleiding van leerlingen met (dreigende) leesproblemen."

- 8.4. Artikel 21 van de zorgverzekering is volgens de artikelen 2.3, 2.9 en 2.10 van de zorgverzekering gebaseerd op de Zorgverzekeringswet (Zvw), het Besluit zorgverzekering (Bzv) en de Regeling zorgverzekering (Rzv).
- 8.5. Artikel 11, lid 1, onderdeel a Zvw bepaalt dat de zorgverzekeraar jegens zijn verzekerden een zorgplicht heeft die zodanig wordt vormgegeven, dat de verzekerde bij wie het verzekerde risico zich voordoet, krachtens de zorgverzekering recht heeft op prestaties bestaande uit de zorg of de overige diensten waaraan hij behoefte heeft.
Dyslexiezorg is naar aard en omvang geregeld in artikel 2.5a Bzv.
- 8.6. De Zvw, het daarop gebaseerde Bzv en de Rzv, schrijven dwingend voor welke prestaties onder de zorgverzekering verzekerd dienen te zijn. De verzekerde die een zorgverzekering sluit heeft recht op niet meer of minder dan deze prestaties. De zorgverzekering is in dit opzicht een bijzondere, van overheidswege gereguleerde vorm van schadeverzekering. Het staat de zorgverzekeraar niet vrij een dekking te bieden die hetzij ruimer dan wel beperkter is dan op grond van het bij of krachtens de Zvw bepaalde is voorgeschreven.
De hiervoor beschreven regeling, zoals opgenomen in de zorgverzekering, strookt met de toepasselijke regelgeving.
9. Beoordeling van het geschil
- 9.1. In artikel 21 van de zorgverzekering is opgenomen dat een verwijsbrief nodig is van de leerkracht, remedial teacher, logopedist of andere leesspecialist verbonden aan de basisschool van het kind, met daarbij een onderwijskundig rapport waarin staat dat het kind 3 tot 6 maanden schoolse hulp heeft gehad voor dyslexie. Bij dit rapport moet ook een toelichting worden opgenomen waarin wordt vermeld dat op basis van het Protocol Leesproblemen en Dyslexie is vastgesteld dat verdere diagnostiek noodzakelijk is. Uit de door verzoeker overgelegde stukken blijkt niet dat sprake is van een dergelijke verwijzing met onderbouwing.
- 9.2. Gelet op het voorgaande bestaat geen aanspraak op het onderhavige dyslexieonderzoek ten laste van de zorgverzekering. Dat uit het onderzoek is gebleken dat bij verzekerde sprake is van dyslexie, maakt dit niet anders. Ook het argument van verzoeker, te weten dat de kosten van het onderzoek wél worden vergoed als sprake is van verwijzing maar uit het onderzoek blijkt dat geen sprake is van ernstige dyslexie, treft geen doel.

Conclusie

- 9.3. Het voorgaande leidt ertoe dat het verzoek dient te worden afgewezen.
10. Het bindend advies
- 10.1. De commissie wijst het verzoek af.

Zeist, 19 augustus 2015,

A.I.M. van Mierlo